

Anmeldelser

Tips om medisinsk litteratur, andre bøker, filmer og elektroniske medier som bør anmeldes, sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Norsk basisbok om småbarn og foreldre

Nina Misvær, red.

Cappelens store bok om barnet

335 s, tab, ill. Oslo: Cappelen, 2005.

Pris NOK 399

ISBN 82-02-23013-6

Målgruppen er blivende og nybakte foreldre, og dette er ment å være en basisbok om spedbarn, småbarn og førskolebarn. Første halvparten omhandler barnet ved ulike alders-trinn. For hvert

alderstrinn omtales barnets utvikling, og det gis råd angående omsorg og stell. Mors og fars gleder og bekymringer omtales i «mammapraten» og «pappapraten», med lure tips for å håndtere ulike situasjoner. Siste halvdel faller i tre hovedkapitler. Det første handler om å leve med barn, om barnets utvikling og lek og om aktiviteter foreldre og barn kan ha sammen. Annet kapittel handler om barnets familie; om mor og far og overgangen fra kjærestepar til foreldrepar, om søsken og stesøsken, og om samlivsbrudd og sorg. Siste hovedkapittel er viet barnets helse; mat og søvn, vekst og utvikling, sykdommer og utviklingsforstyrrelser.

Helsesøster Nina Misvær er redaktør og har også selv ført store deler i pennen. I tillegg er det hele 14 medforfattere: psykologer, leger, jordmor, helsesøster, ernæringsfysiolog og journalister. Likevel har man klart å gi fremstillingen et enhetlig preg uten for mange gjentakelser. Isteden henvises det ofte til andre deler av boken for mer utfyllende omtale eller for tilgrensende temaer. Registeret er fyldig. Bildene er mange, og teksten brytes opp i faktaruter og kommentarer i marginen. Det gjør boken lettles og innbydende, men visuelt sett litt brokete.

De områder jeg opplevde som aktuelle på helsestasjonen er dekket, og mine konsulenter, brukere i bokens målgruppe, er meget godt fornøyd. De mener likevel at selv om far har en stor rolle i boken, bør det presiseres at mor har ansvar for å slippe til far, så han kan bli pappa på alvor. I sykdomskapitlet savner jeg omtale av syke

barn og barnehage. Kapitlet om mat og måltider inneholder flere tvilsomme påstander om sukker, men rådene om redusert forbruk kan alle være enig i. Innvendingene er få og små, og konklusjonen er en varm anbefaling.

Kari Kveim Lie

Divisjon for epidemiologi
Nasjonalt folkehelseinstitutt

Morsomt for og om nybegynnerforeldre

Lotta Sjöberg

Babybekjennelser

Guide for nybegynnerforeldre. 180 s, ill.

Oslo: Cappelen, 2006. Pris NOK 229

ISBN 82-02-25397-7

Lotta Sjöberg har laget en morsom bok om svangerskap, fødsel og barseltid. Med trefende tegninger og tekst tar hun for seg tiden fra unnfangelsen, gjennom svangerskap og fødsel til spedbarnets første måneder. Hun har en enkel, men uttrykksfull strek, med svart-hvitt-tegninger som varierer fra det søte og romantiske til det rå og absurde.

Boken er innbundet og innbydende – da den dumpet ned i postkassen min, fikk jeg umiddelbart lyst til å titte nærmere på den. Den er inndelt i ni kapitler, og vi følger et par kronologisk gjennom svangerskapet til den første spedbarnstiden. En rekke følelser og situasjoner man opplever i denne perioden har hun tatt på kornet med tegninger og kommentarer. Jeg tror alle som har fått barn vil kjenne seg igjen, og det er denne gjennkjennelsen som gjør boken morsom.

I første kapittel ser vi blant annet en tegning av en positiv graviditetstest i glass og ramme: «Det er ikke så ofte man tar vare på noe man har tisset på.» Senere i svangerskapet, naken med høygravid mage foran speilet: «Det er flaks at du vet hva som har hendt deg.» Kapittel 5 handler om fødselen: «Til slutt gir man blaffen i hva som kommer ut. Bare det kommer.» Tiden etter fødselen beskrives også ganske så direkte. «Det er vanskeligere enn før å bli kåt,» leser vi over en tegning av mor med plaster på pupper og underliv. Og på neste side, nysende med tvinde bein: «Det er lettere enn før å bli våt.»

Men slike eksempler yter ikke boken rettferdighet, det blir ufullstendig uten Lotta Sjöbergs morsomme strek. Så ta heller en

titt selv. *Babybekjennelser* kan anbefales, for eksempel som barselgave eller til venterommet på helsestasjonen. (Den er overkommelig lesing selv midt i den verste ammetåken.)

Tori Guldahl Seierstad

Svingen legesenter
Lillehammer

Om å stå støtt i lause lufta

Ole Idar Kvelvane

Astronautar

205 s. Oslo: Det Norske Samlaget, 2004.

Pris NOK 268

ISBN 82-521-6490-0

Dag-Olav Sørensen er ein 30 år gamal arbeidsledig akademikar som har tulla vekk store deler av livet sitt på lesesalar og no bur heime hjå foreldra. Han er nærast eitt med sitt prosjekt i livet: Popmusikk, bandet Stone Roses, som blei oppløyst i 1996.

Ole Idar Kvelvane er 35 år. Han arbeider som lege i Bergen, spelar i bandet Lano Places og debuterer som forfatter med denne boka. Både den fiktive Dag-Olav og den høgst reelle Ole Idar har vakse opp i Stavanger, byen der folk er ekstremt opptatt av kva som er normalt, «alkymistar på evig søking etter oppskrifta på det normale». Den synda det ikkje finst tilgjeving for, er å eksellere, overdrive, gjere for mykje av det. Den moderne mannen kan berre eksellere på kjøkkenet. Der kan han trylle fram den eine vedunderlege retten etter den andre, til stor begeistring for vener og familie. «Det er ikkje lett å vere mann i dag. Det er ikkje lett i det heile tatt. I alle fall ikkje om ein vil vere normal.»

Den unormale dukkar opp som veninna Maria, langtidspasient på Valen.

– Synest du eg er galen, Dag-Olav?

– Eg synest ikkje du er det minste galen.

– Kvifor må eg vere på Valen då?

– For at du skal bli ein god astronaut, vel.

Maria blir verande på Valen. Ho blir gift og får sin Joe Maynard, denne frie, schizofrene og kreative amerikanske fotografen. Dag-Olav surrar rundt på si astronautferd